

מסכת עדיות

פרק א' משנה יג

מי שחייב עבד וחציו בֶן חורין, עובד את רבו יום אחד ואת עצמו يوم אחד, דברי בית הלל. אמרו להם בית שמאי, תקנתם את רבו, ואת עצמך לא תקנתם. לשא שפחה, אין יכול. בת חורין, אין יכול. לביטל, וקלא לא נברא העולם אלא לפריה ורביה, שנאמר (ישעה מה), לא תהו בראה לשבת יצרה. אלא, מפני תקוון העולם, כופין את רבו ועושה אותו בֶן חורין וכותב שטר על חציו דמיו. חזרו בית הלל להורות כבית שמאי: